

*(Handwritten signature)*KONINKRIJK BELGIE.
-----ROYAUME DE BELGIQUE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.
-----AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 7e september 1959 door de Minister belast met het Algemeen Bestuur verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot aanvulling van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende statuut van het Rijkspersoneel", heeft de 5e oktober 1959 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre chargé de l'Administration générale, le 7 septembre 1959, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "complétant l'arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l'Etat", a donné le 5 octobre 1959 l'avis suivant :

Het ontwerp strekt ertoe kandidaten die reeds, zoals het in de tekst van de Regering heet, "in welke hoedanigheid ook tot het Rijkspersoneel behoren", vrij te stellen van de leeftijdseis welke geldt voor hen die willen deelnemen aan de voor de werving van het Rijkspersoneel ingerichte vergelijkende examens voor toelating tot de stage.

De bedoeling daarmee is, nog niet vastbenoemde personeelsleden : beambten en werklieden van het tijdelijk-en hulppersoneel en leden van het aanvullingspersoneel, gemakkelijker in vast verband te laten benoemen. Alleen dit doel wordt in de aanhef van het ontwerp vermeld. Het ontwerp heeft echter ook betrekking op de vastbenoemde personeelsleden, wier benoeming in ambten van een hogere categorie of van een andere aard het ook wil vergemakkelijken. Men vermeldde dus ook dit doel in de aanhef van het ontwerp, ter voldoening aan het voorschrift van artikel 116 van het statuut.

+

+ +

De voornaamste moeilijkheid, is de juiste afbakening van de categorieën van kandidaten op wie het ontwerp betrekking heeft.

Een eerste bepaling verleent, zonder enige beperking, vrijstelling van de leeftijdseis aan kandidaten die lid zijn van het Rijkspersoneel. Volgens de

.../...

aan de Raad van State verstrekte inlichtingen vindt de bepaling toepassing op vastbenoemde leden van het Rijkspersoneel die onder de in artikel 1 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 gegeven definitie vallen en bovendien onderworpen zijn aan het door evengenoemd besluit vastgesteld gemeenrechtelijk statuut. Volgens de Regering is het immers alleen onder deze tweevoudige voorwaarde verantwoord, dat van de leeftijdseis wordt afgeweken zonder de waarborg van zes maanden dienst; zo niet ware de gewone statuutregel betreffende de grensleeftijd al te gemakkelijk te ontwijken. De eerste bepaling geldt echter ook voor stagiaires die reeds een aanzienlijk deel van de voorwaarden inzake werving van vast personeel vervullen. Het verdient aanbeveling in deze bepaling uitdrukkelijker te zeggen, op welke personeelscategorieën zij toepassing vindt.

Een tweede bepaling verleent dezelfde vrijstelling van de leeftijdseis ook aan andere personeelscategorieën, maar alleen voor zover er zes maanden dienst zijn. Naar aan de Raad van State werd medegedeeld, heeft deze, op voorstel van de algemene syndicale raad van advies, opgenomen voorwaarde tot doel te vermijden dat de gewone regel van het statuut wordt ontweken. Zij moet verhinderen dat een personeelslid dat in een Rijksdienst is benoemd zonder aan even strenge eisen als die van het statuut te moeten voldoen, dadelijk daarop aan een vergelijkend examen voor toelating tot de proeftijd kan deelnemen, en dan nog van de leeftijdseis vrijgesteld zou zijn.

.../...

Luidens de tekst van de Regering vindt de tweede bepaling toepassing op : "1° de kandidaten die, in welke hoedanigheid ook, tot het Rijkspersoneel behoren".

De bepaling heeft dus én op reeds vastbenoemde én op nog niet vastbenoemde personeelsleden betrekking. Stelt het ontwerp ten aanzien van beide personeelsgroepen dezelfde regels vast, ten aanzien van elke groep streeft het verschillende oogmerken na. Het ware dus raadzaam hier een onderscheid te maken. De vraag is vooral wie wordt bedoeld met de woorden "die... tot het Rijkspersoneel behoort" (in de Franse tekst "agent des administrations de l'Etat"). Naar aan de Raad van State werd gezegd, zijn dit niet alleen personeelsleden die onder het gezag van Ministers staan, maar ook titularissen van openbare ambten in diensten die krachtens de Grondwet of de wet een bijzonder statuut hebben, en zelfs in diensten die onder de rechterlijke of onder de wetgevende macht ressorteren. De bepaling zal onder meer toepassing vinden op leden van de rechterlijke orde, van de Raad van State, van het Rekenhof, op militairen, op leden van het administratief personeel van griffies en parketten, van Raad van State en Rekenhof, die behoren tot de gerechtigden op het bepaalde in artikel 19 van het statuut van 2 oktober 1937 en in het besluit van de Regent van 3 mei 1948 dat in de uitvoering daarvan heeft voorzien en de toepassing ervan heeft uitgebreid.

.../...

Ten opzichte van deze bedoeling van de Regering zijn de woorden "die ... tot het Rijkspersoneel behoort" niet juist. In vroegere besluiten is de term "personeel der Rijksbesturen" gebruikt in een beperkter betekenis dan het ontwerp op het oog heeft (1). Onder "administration de l'Etat" (Rijksbestuur) worden immers vaak alleen de besturen verstaan die onder het gezag van Ministers staan, zo bijvoorbeeld in artikel 1 van het statuut van 2 oktober 1937.

.../...

-
- (1) Onder meer in het geldelijk statuut van het personeel der Rijksbesturen, vastgesteld bij het besluit van 21 juni 1949 en in de reglementering inzake toelagen en vergoedingen.

Zie :

- het opschrift van het besluit van de Regent van 21 juni 1949 houdende geldelijk statuut van het personeel der Rijksbesturen ;
- artikel 1, 1°, van het besluit van de Regent van 16 maart 1950 houdende toekenning van een haardtoelage of een standplaatstoelage aan zekere categorieën van het door de Staat bezoldigd personeel ;
- artikel 5, 1°, van het besluit van de Regent van 16 maart 1950 betreffende de kinderbijslagen toegekend aan het door de Staat bezoldigd personeel ;
- artikel 1 van het besluit van de Regent van 30 maart 1950 de toekenning regelend van toelagen wegens buitengewone prestaties ;
- artikel 1 van het besluit van de Regent van 30 maart 1950 tot vaststelling van de vergoedingen wegens verblijfkosten toegekend aan het Rijkspersoneel ;
- artikel 1, 1°, van het koninklijk besluit van 30 november 1950 betreffende de huisvesting van sommige categorieën van het door de Staat bezoldigd personeel.

Om alle categorieën van titularissen van openbare ambten op wie de Regering de bepaling toepassing wil doen vinden, te bestrijken, lijkt het dienstig aan te sluiten bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 16 februari 1953 houdende bezoldigingsregeling van het personeel der Ministeries en, met een lichte vormaanpassing, de woorden "elke dienst behorende onder de wetgevende macht, de uitvoerende macht of de rechterlijke macht" over te nemen.

Uit aan de Raad van State verstrekte inlichtingen blijkt, dat de bepaling zelfs toepassing zal vinden op het personeel der "parastatale instellingen". De uitdrukking "die ... tot het Rijkspersoneel behoort" is nog minder bruikbaar voor personeelsleden van die instellingen, waarvoor juist kenmerkend is dat zij van de Staat onderscheiden rechtspersonen zijn.

Wat overigens de instellingen betreft die bij de Staat zijn opgericht voor het verzekeren van een openbare dienst, en die een eigen rechtspersoonlijkheid hebben, beschikken wij niet over een preciese rechtsterm om aan te geven welke instellingen worden bedoeld, zonder nog over een te groot aantal ervan in het onzekere te laten. Het enige aan te bevelen want rechtszekerheid waarborgend procédé, zelfs met het daaraan verbonden gevaar voor mogelijke willekeur, zou zijn de bedoelde instellingen concreet aan te wijzen. Dit is trouwens het procédé van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, van

.../...

het koninklijk besluit van 20 juni 1955 houdende syndicaal statuut van het personeel der openbare diensten, gewijzigd bij het besluit van 18 februari 1959, en van de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut.

Het is zaak van de Regering te bepalen van welke instellingen de personeelsleden, mits zij zes maanden in dienst zijn, vrijstelling zullen genieten van de leeftijdseis wanneer zij wensen te worden toegelaten als lid van het Rijkspersoneel en zich te dien einde voor vergelijkende examens voor toelating tot de proeftijd aanmelden.

Een praktische oplossing zou zijn, het ontworpen besluit dadelijk te nemen en er een bepaling in te voegen die de Koning bevoegd laat tot het aanwijzen van de instellingen van openbaar nut waarvan het personeel kan worden vrijgesteld van de leeftijdseis. Een later toepassingsbesluit zou die instellingen aanwijzen ofwel door ze op te sommen, ofwel door te verwijzen naar de volledige lijst of naar een gedeelte van de lijst van artikel 1 van de wet van 16 maart 1954, gewijzigd bij het op grond van bijzondere machten genomen koninklijk besluit van 18 december 1957, en bij de wet van 8 mei 1959 (1).

.... / ...

(1) Lijst impliciet aangevuld bij artikel 2 van de wet van 22 april 1958 houdende statuut van het Nationaal Orkest van België en bij artikel 8 van de wet van 28 april 1958 met betrekking tot het "Fonds voor scholing, omscholing en sociale herscholing van minder-validen".

De derde bepaling van het ontwerp heeft betrekking op "2° het tijdelijk personeel en de tijdelijke werklieden van het centraal bestuur en de buitendiensten van het Ministerie van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi, bezoldigd ten laste van de koloniale begroting". Deze formule komt, nagenoeg in dezelfde bewoordingen, ook voor in artikel 1 van het koninklijk besluit van 5 februari 1954 houdende tijdelijke maatregelen betreffende de toelating tot de betrekkingen in het Ministerie van Koloniën voor de personeelsleden en gewezen personeelsleden bezoldigd ten bezware van de koloniale begroting. Het Ministerie van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi bestaat echter alleen uit het hoofdbestuur en de buitendiensten; het ontwerp stelt voor het tijdelijk personeel en de tijdelijke werklieden van het hoofdbestuur en voor die van de buitendiensten dezelfde regels vast; voor beide gevallen is het oogmerk hetzelfde. Met de volgende beknoptere formule kan dan ook worden volstaan : "2° aan het tijdelijk personeel en de tijdelijke werklieden van het Ministerie van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi, bezoldigd ten bezware van de koloniale begroting".

De onder 1° genoemde categorie van personeelsleden is ongetwijfeld in voldoende ruime bewoordingen gedefinieerd in de door de Raad van State voorgestelde tekst opdat zij ook de onder 2° vermelde personeelsleden omvat. Maar deze verkeren in een bijzondere rechtstoestand; zij kunnen worden beschouwd als "tijdelijke beambten van de Kolonie, die op het grondgebied van het moederland in dienst zijn" (koninklijk besluit van 20 juni 1955, artikel 1, 11°).

Om alle betwisting uit te sluiten, lijkt het veiliger die personeelsleden uitdrukkelijk te vermelden.

+
+ +

In het ontwerp zijn enkele vormaanpassingen nodig.

Om artikel 16 van het statuut in zijn geheel niet nog ingewikkelder te maken, ware het bovendien raadzaam de opheffingsbepaling van het ontwerp in een artikel 16bis neer te leggen.

+
+ +

Met inachtneming van al deze opmerkingen stelt de Raad van State de volgende tekst voor :

KONINKLIJK BESLUIT TOT WIJZIGING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 2 OKTOBER 1937 HOUDENDE STATUUT VAN HET RIJKSPERSONEEL, TEN EINDE SOMMIGE KANDIDATEN DIE REEDS TOT RIJKSDIENSTEN OF TOT INSTELLINGEN VAN OPENBAAR NUT BEHOREN, VRIJ TE STELLEN VAN DE LEEFTIJDSEIS.

...

Overwegende dat aan vastbenoemde en stage-doende leden van het Rijkspersoneel faciliteiten dienen te worden verleend voor het verkrijgen van betrekkingen in een hogere categorie dan hun huidige of van betrekkingen van een andere aard, door hen van de leeftijdseis

vrij te stellen wanneer zij zich als kandidaat bij vergelijkende examens voor toelating tot de proeftijd aanmelden;

Overwegende dat een soortgelijke maatregel gewenst is om hen die in een andere hoedanigheid, krachtens een vaste benoeming, tot Rijksdiensten of tot instellingen van openbaar nut behoren, gemakkelijker tot lid van het Rijkspersoneel te laten benoemen;

Overwegende bovendien dat de maatregel tot niet vastbenoemde personeelsleden dient te worden uitgebreid, zodat zij over ruimere kansen op zulk een benoeming beschikken ;

...

Artikel 1.-

In het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende statuut van het Rijkspersoneel wordt een artikel 16bis ingevoegd, luidend als volgt :

"Artikel 16bis.- In afwijking van artikel 16, tweede lid, 5°, worden van de leeftijdseis vrijgesteld de aan dit besluit onderworpen kandidaten die reeds vastbenoemd of stagedoend lid van het Rijkspersoneel zijn.

Dezelfde vrijstelling wordt verleend aan de volgende kandidaten, voor zover zij ten minste zes maanden dienst tellen :

.../...

- 1° zij die niet onder dit statuut vallen maar als vastbenoemd personeelslid tot Rijksdiensten behoren, onverschillig of die diensten onder de wetgevende, de uitvoerende dan wel de rechterlijke macht ressorteren;
- 2° zij die als vastbenoemd personeelslid tot door Ons aangewezen instellingen van openbaar nut behoren ;
- 3° niet vastbenoemde leden van het personeel der onder 1° en 2° vermelde diensten en instellingen ;
- 4° tijdelijke beambten en werklieden van het Ministerie van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi die ten bezware van de koloniale begroting worden bezoldigd".

...

Le projet tend à dispenser de la condition relative à la limite d'âge, imposée pour l'accès aux concours d'admission en stage organisés pour le recrutement des agents de l'Etat, les candidats qui ont déjà, à quelque titre que ce soit, la qualité d'"agent des administrations de l'Etat", selon la formule adoptée dans le texte du Gouvernement.

Le projet a pour but de faciliter ainsi la nomination à titre définitif d'agents qui, jusqu'ici, ne bénéficient pas d'une semblable nomination : agents et ouvriers temporaires, auxiliaires, membres des personnels de complément. C'est le seul but qui soit indiqué au préambule du projet. Or, ce dernier concerne aussi les agents définitifs et il a pour fin de rendre plus aisée leur nomination à des emplois d'une catégorie supérieure ou d'une nature différente. Il y a lieu de compléter le préambule du projet par l'indication de ce dernier but, en vue de satisfaire à l'article 116 du statut.

+

+ +

La principale difficulté à laquelle on se heurte est celle d'indiquer avec exactitude les catégories de candidats que concerne le projet.

Une première disposition dispense, sans aucune restriction, de la condition relative à la limite d'âge, les candidats agents de l'Etat. Selon les renseignements communiqués au Conseil d'Etat, la disposition est applicable aux agents définitifs de l'Etat qui tombent sous

la définition donnée à l'article 1er de l'arrêté royal du 2 octobre 1937 et qui, en outre, sont soumis au statut de droit commun établi par cet arrêté. En effet, dans la pensée du Gouvernement, c'est seulement à cette double condition qu'il se justifie de déroger à la limite d'âge sans exiger la garantie de six mois de fonctions; sinon la règle ordinaire du statut relative à cette limite d'âge pourrait être trop facilement éludée. Toutefois, la première disposition concerne aussi les agents stagiaires qui satisfont déjà à une partie importante des conditions imposées pour le recrutement des agents définitifs. Il serait préférable d'indiquer de manière plus explicite, dans cette disposition, les catégories d'agents auxquelles elle est applicable.

Une seconde disposition accorde également à d'autres catégories d'agents la même dispense de la condition relative à la limite d'âge, mais sous la réserve que les intéressés doivent avoir déjà six mois de fonctions. Selon les renseignements communiqués au Conseil d'Etat, cette condition, introduite sur proposition du Comité général de consultation syndicale, a pour but d'éviter qu'on n'élude la règle ordinaire du statut. Elle est destinée à empêcher qu'un agent nommé dans un service de l'Etat, sans devoir satisfaire à des conditions aussi rigoureuses que celles du statut, puisse participer immédiatement après à un concours d'admission au stage en ayant le privilège d'être dispensé de la condition relative à la limite d'âge.

.../...

Selon le texte du Gouvernement, la seconde disposition est applicable : "1° aux candidats qui, à quelque autre titre, ont la qualité d'agent des administrations de l'Etat".

La disposition vise ainsi à la fois des agents qui bénéficient déjà d'une nomination à titre définitif et d'autres qui ne bénéficient pas de semblable nomination. Si le projet établit les mêmes règles pour ces deux groupes d'agents, il poursuit néanmoins, à l'égard de chacun d'eux, des buts distincts. Il serait dès lors préférable de les distinguer.

Il importe surtout de déterminer ce qu'il faut entendre par l'expression : "agent des administrations de l'Etat". Selon les renseignements communiqués au Conseil d'Etat, cette expression vise non seulement les agents soumis à l'autorité des Ministres, mais aussi les titulaires d'emplois publics dans des services ayant un statut particulier en vertu de la Constitution ou de la loi, et même dans des services appartenant au pouvoir judiciaire ou au pouvoir législatif. La disposition sera notamment applicable aux membres de l'ordre judiciaire, aux membres du Conseil d'Etat, de la Cour des comptes, aux militaires, aux membres du personnel administratif, des greffes, des parquets, du Conseil d'Etat et de la Cour des comptes qui sont compris parmi les bénéficiaires de l'article 19 du statut du 2 octobre 1937 et de l'arrêté du Régent du 3 mai 1948 qui a pourvu à son exécution et en a étendu l'application.

Les intentions du Gouvernement étant celles qui viennent d'être indiquées, l'expression "agent des administrations de l'Etat" n'est pas adéquate. Celle-ci a été employée par des arrêtés antérieurs dans un sens plus restreint que celui que tendrait à lui donner le projet (1). En effet, souvent on entend seulement par "administration de l'Etat", les administrations placées sous l'autorité des Ministres comme par exemple à l'article 1er du statut du 2 octobre 1937.

.../...

-
- (1) Notamment dans le statut pécuniaire établi par l'arrêté du 21 juin 1949 et dans la réglementation relative aux allocations et indemnités.
Voir :
- l'intitulé de l'arrêté du Régent du 21 juin 1949 portant statut pécuniaire du personnel des administrations de l'Etat;
 - l'article 1er, 1°, de l'arrêté du Régent du 16 mars 1950 attribuant une allocation de foyer ou une allocation de résidence à certaines catégories du personnel rétribué par l'Etat;
 - l'article 5, 1°, de l'arrêté du Régent du 16 mars 1950 relatif aux allocations familiales allouées au personnel rétribué par l'Etat;
 - l'article 1er de l'arrêté du Régent du 30 mars 1950 réglant l'octroi d'allocations pour prestations à titre exceptionnel;
 - l'article 1er de l'arrêté du Régent du 30 mars 1950 fixant les indemnités pour frais de séjour des agents de l'Etat;
 - l'article 1er, 1°, de l'arrêté royal du 30 novembre 1950 relatif au logement de certaines catégories du personnel rétribué par l'Etat.

Pour viser toutes les catégories de titulaires d'emplois publics auxquelles le Gouvernement entend rendre la disposition applicable, une solution qui semble adéquate consisterait à s'inspirer de l'article 3 de l'arrêté royal du 16 février 1953 portant le statut pécuniaire du personnel des Ministères et de reprendre, sous réserve d'une légère adaptation de forme, l'expression "tout service relevant du pouvoir législatif, du pouvoir exécutif ou du pouvoir judiciaire".

Selon les renseignements communiqués au Conseil d'Etat, la disposition sera même applicable aux agents des "établissements parastataux". L'expression "agent des administrations de l'Etat" peut moins encore être employée pour désigner les agents de ces établissements qui ont précisément cette caractéristique d'être dotés d'une personnalité juridique distincte de celle de l'Etat.

Par ailleurs, en ce qui concerne les organismes institués auprès de l'Etat pour assurer un service public et dotés d'une personnalité juridique propre, il n'existe pas, dans notre droit, d'expression ayant un sens juridique précis et permettant d'indiquer quelles institutions doivent être visées, sans laisser des incertitudes au sujet d'un trop grand nombre d'entre elles. Aussi, bien qu'il présente le danger d'un certain arbitraire, le procédé qui se recommande, parce qu'il est le seul à garantir la sécurité juridique, consiste à désigner concrètement les institutions visées. C'est le procédé qui a été employé par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, par l'arrêté royal du 20 juin 1955 portant le statut syndical des agents des services publics, modifié par l'arrêté du 18 février 1959; c'est encore celui qui est prévu par la loi du 28 avril 1958 relative à la pension des membres du personnel de certains organismes d'intérêt public.

Il appartient au Gouvernement de déterminer quels seront les organismes, dont les agents, à la condition d'avoir six mois de fonctions, bénéficieront d'une dérogation à la limite d'âge lorsqu'ils voudront être admis en qualité d'agent de l'Etat et se présenteront à cette fin aux concours préalables au stage.

Une solution pratique consisterait à prendre immédiatement l'arrêté dont le projet est soumis au Conseil d'Etat, en y insérant une disposition qui laisserait au Roi le pouvoir de désigner les organismes d'intérêt public dont les agents seront admis au bénéfice de la dispense de la condition relative à la limite d'âge. Un arrêté d'application ultérieur désignerait ces organismes soit en recourant à une énumération, soit en renvoyant à tout ou partie de la liste contenue dans l'article 1er de la loi du 16 mars 1954, modifié par l'arrêté royal de pouvoirs spéciaux du 18 décembre 1957, et la loi du 8 mai 1959 (1).

La troisième disposition contenue dans le projet concerne "2° (les) agents et ouvriers temporaires de l'administration centrale et des services extérieurs du Ministère du Congo belge et du Ruanda-Urundi, rémunérés à charge du budget colonial". Cette formule est reprise à l'article 1er de l'arrêté royal du 5 février 1954 portant des mesures temporaires relatives à l'admission aux emplois du Ministère des Colonies, des

.../...

(1) Liste complétée implicitement par l'article 2 de la loi du 22 avril 1958 sur l'Orchestre national de Belgique, et par l'article 8 de la loi du 28 avril 1958 qui concerne le "Fonds de formation, de réadaptation et de reclassement social des handicapés".

agents et anciens agents rémunérés à charge du budget colonial. Toutefois, le Ministère du Congo belge et du Ruanda-Urundi ne se compose que de l'administration centrale et des services extérieurs; le projet établit les mêmes règles pour les agents et ouvriers temporaires de l'administration centrale et pour ceux des services extérieurs, et vise le même but à l'égard des uns et des autres. Dès lors, il suffirait d'employer la formule suivante, qui a l'avantage d'être plus brève : "2° les agents et ouvriers temporaires du Ministère du Congo belge et du Ruanda-Urundi rémunérés à charge du budget colonial".

Sans doute, la catégorie d'agents indiquée au 1° est-elle définie en des termes suffisamment larges dans le texte proposé par le Conseil d'Etat pour englober les agents indiqués au 2°. Mais ceux-ci sont dans une situation juridique spéciale; ils sont susceptibles d'être considérés comme des "agents temporaires de la colonie, en fonction sur le territoire métropolitain" (arrêté royal du 20 juin 1955, article 1er, 11°). Pour éviter toute contestation, il semble plus sûr de viser expressément ces agents.

+

+ +

Le projet appelle quelques amendements de forme.

Au surplus, pour éviter de rendre plus difficile la compréhension de l'ensemble de l'article 16 du statut, il serait préférable de faire de la disposition dérogatoire contenue dans le projet un article 16bis.

+

+ +

En conséquence des diverses observations qui précèdent, le Conseil d'Etat propose le texte suivant :

ARRETE ROYAL MODIFIANT L'ARRETE ROYAL DU 2 OCTOBRE 1937
PORTANT LE STATUT DES AGENTS DE L'ETAT EN VUE DE DISPEN-
SER DE LA CONDITION RELATIVE A LA LIMITE D'AGE CERTAINS
CANDIDATS QUI APPARTIENNENT DEJA AUX SERVICES DE L'ETAT
OU A DES ORGANISMES D'INTERET PUBLIC.

...

Considérant qu'il y a lieu de faciliter l'accès des agents de l'Etat, définitifs et stagiaires, à des emplois d'une catégorie supérieure à celle des emplois qu'ils occupent ou à des emplois d'une nature différente, en dispensant ces agents de la condition relative à la limite d'âge lorsqu'ils se présentent comme candidats à des concours d'admission au stage;

Considérant qu'il y a également lieu de faciliter par une mesure semblable la nomination en qualité d'agents de l'Etat, des personnes qui appartiennent à un autre titre, en vertu d'une nomination définitive, aux services de l'Etat ou à des organismes d'intérêt public;

Considérant, en outre, qu'il y a lieu d'étendre la mesure aux agents qui ne bénéficient pas d'une nomination à titre définitif, en vue de leur permettre plus largement d'obtenir une telle nomination;

....

Article 1er. -

Il est inséré dans l'arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l'Etat, un article 16bis rédigé comme suit :

"Article 16bis. - Par dérogation à l'article 16, deuxième alinéa, 5°, dispense de la condition relative à la limite d'âge est accordée aux candidats qui ont déjà la qualité d'agent de l'Etat, définitif ou stagiaire, soumis au présent arrêté.

La même dispense est accordée, pour autant qu'ils aient au moins six mois de fonctions, aux candidats suivants :

- 1° ceux qui, sans être soumis au présent arrêté, appartiennent, en qualité d'agents définitifs, aux services de l'Etat, sans distinguer si ces services relèvent du pouvoir législatif, du pouvoir exécutif ou du pouvoir judiciaire;
- 2° ceux qui appartiennent, en qualité d'agents définitifs, aux organismes d'intérêt public désignés par Nous;
- 3° les membres du personnel des services et organismes indiqués aux 1° et 2°, qui ne bénéficient pas d'une nomination en qualité d'agents définitifs;
- 4° les agents et ouvriers temporaires du Ministère du Congo belge et du Ruanda-Urundi, rémunérés à charge du budget colonial".

....

De kamer was samengesteld uit

La chambre était composée de

de Heren : A. VRANCKX,
Messieurs :

raadsheer van State, voorzitter,
conseiller d'Etat, président,

G. VAN BUNNEN,
K. MEES,

raadsheren van State,
conseillers d'Etat,

L. FREDERICQ,
J. LIMPENS,

bijzitters van de
afdeling wetgeving,
assesseurs de la
section de législation,

Mevrouw : J. DE KOSTER,
Madame :

adjunct-griffier, griffier.
greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de
Nederlandse en de Franse tekst
werd nagezien onder toezicht van
de H. K. MEES.

La concordance entre la ver-
sion néerlandaise et la version
française a été vérifiée sous le
contrôle de M. K. MEES.

Het verslag werd uitgebracht
door de H. Ch. HUBERLANT, auditeur.

Le rapport a été présenté
par M. Ch. HUBERLANT, auditeur.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) J. DE KOSTER.

(get.) A. VRANCKX.